

Ubleie af rørligt eller urørligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som en Indtægt for ham efter den Leie, han ved Ubleie deraf maatte have kunnet faae;

- c) af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Naturalyhjælper eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Ventepenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver, Understøttelser osv.;
- d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- eller udenlandste Penge-Effecter, saa og af Capitaler, der have været udlaaente her i Landet eller i Udlandet, mod eller uden Pant, mod eller uden Forfrivning.

Indtægten er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Familjes Underhold, Nytte eller Behagelighed, til Udvidelse af Næring eller Drift, til Formues Forøgelse, derunder indbefattet Erhvervelse af Livrente, Overlevelserente eller deslige, til Gaver eller paa hvilken som helst anden Maade.

Bed al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); til Driftsomkostninger henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Familjes Underhold og Betjening, med Undtagelse af, hvad der ved Familienmedlemmernes personlige Arbejde er sparet i disse. Fra den Indtægt, som haves ved Embedslønning, maae de Udgifter til Contorhold m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afgang. Etgeledes maa enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagældende Aar af ham er udredet i directe Skatter, i Afgifter til Commune eller Kirke, i Tiende, Bæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsprestationer og lignende Byrder, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til blot Vedligeholdelse eller Forstærkning af hans Eiendom. Derimod kan han ikke fradrage, hvad han betaler i Afdrag paa sin Gjæld, ei heller kan en Fideicommissbesidder fradrage,

hvad han betaler som Afdrag paa Fideicommissets Gjæld.

vedtoges med 65 Stemmer mod 1.

5) Forslag under Nr. 6 til § 3 af Udvalget:

Bed Paragraphens Slutning tilføies:

„Fører en Skattepligtig Bog over sin Indtægt og Udgift, og gjør han Selvangivelse, er han berettiget til at beregne sin Indtægt efter Gjennemsnit af de 3 sidste Aar. Han skal da være pligtig til i sin Selvangivelse at bemærke, at han har brugt denne Fremgangsmaade, samt til mindst ved de to nærmest paafølgende Indtægtsaansættelser at benytte den samme Fremgangsmaade.“

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

6) Forslag under Nr. 7 til samme Paragraph af Samme:

Derefter tilføies endvidere i et nyt Stykke:

„Den, som efter Begyndelsen af det forudgaaende Calenderaar efter Andenmand er kommen i Besiddelse af en Formue eller en Virksomhed, skal dog ikke alene sættes til Skat efter den Indtægt, han selv maatte have oppehaaret i det foregaaende Aar, men af den hele Indtægt, som Formuen eller Virksomheden har givet i Aaret, forsaavidt den ubeskaaren er gaaet over til ham, og ellers forholdsvis, hvorimod den, som har afstaaet Formuen eller Virksomheden, kun sættes i Skat af den Deel, som han maatte have beholdt deraf, eller det Bederlag, som han maatte have betinget sig.“

vedtoges med 47 Stemmer mod 17.

7) Lovforslagets § 3, med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Skatten ansættes efter det Egningen nærmest forudgaaende Aars Indtægt. Som saadant regnes Calenderaaret, medmindre den Vedkommendes Næringsvei har et afvigende Driftsjaar, eller han gjør Selvangivelse og derved efterviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Calenderaaret, i hvilket Tilfælde Skattecommissionen kan lade det paagældende Drifts-